

9.9.2020/SK7/020

č.j. 99 K 45/2000 -2284

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Jaroslavem Suchým ve věci

úpadce: **Vojenské stavby CZ a.s.**, IČO: 25684965
sídlem Sokolovská 278, 180 44 Praha 9

o konečné zprávě

takto :

Soud schvaluje konečnou zprávu o zpeněžování majetku z podstaty a vyúčtování výdajů správce konkursní podstaty včetně jeho odměny takto:

a) příjmy celkem :	1 298 632 177,- Kč,
b) výdaje celkem :	1 107 048 958,- Kč,
c) částka určená k rozvrhu věřitelům :	152 128 144, - Kč.

Odůvodnění:

1. Podáním ze dne 31. března 2020 předložil správce konkursní podstaty (dále jen "správce") svoji konečnou zprávu o zpeněžování majetku z podstaty a vyúčtování odměny a výdajů (dále jen "konečná zpráva") s tím, že a) příjmy do konkursní podstaty představují částku 1 298 632 177,- Kč, jeho výdaje 1 107 048 958,- Kč a částka určená k rozvrhu věřitelům činí 152 128 144,- Kč.
2. Postupem podle § 29 odst. 2 ZKV soud přezkoumal konečnou zprávu a uvědomil o ní úpadce a konkursní věřitele. Konečná zpráva byla vyvěšena na úřední desku soudu dne 27. dubna 2020.
3. Proti konečné zprávě podal námitky konkursní věřitel č. 1307 Ing. Jiří Procházka, narozený 19.1. 1955, bytem Čentická 2067, 190 16 Praha 9 podáním ze dne 11. května 2020 s tím, že se v tomto konkursním řízení domáhal mimo jiného zaplacení částky odstupného ve výši 368 056,- Kč, a to od 10.1. 2001 do zaplacení. Protože správce konkursní podstaty (dále jen správce) odmítl tento pracovněprávní nárok věřitele uspokojit, nezbylo tomuto věřiteli nic jiného, než se svého nároku domáhat soudní cestou.
4. Na základě pravomocného a vykonatelného rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 19 Cm 143/2003 – 259 ze dne 13.5. 2009 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze č.j. 13 Cmo 214/2009 ze dne 15.9. 2010 byla správci konkursní podstaty uložena povinnost uhradit věřiteli odstupné ve výši 368 056,- Kč s úroky z prodlení ve výši 10 % p.a. z této částky od 10.1. 2001 do 27.8. 2009. Správce přiznanou částku uspokojil pouze zčásti a to ve výši 368 056,- Kč, avšak na pohledávku úroků z prodlení nehradil ničeho. Věřitel má tudíž za konkursní podstatou pohledávku představovanou 10% úroky z prodlení z částky 368 056,- Kč od 10.1. 2001 do 27.8. 2009.
5. Podle věřitele názor Vrchního soudu v Praze vyslovený v rozsudku č.j. 13 Cmo 214/2009 je však jednoznačný a podle tohoto soudu v případě pracovněprávních nároků podle ust. § 31 ZKV, kam patří i pohledávka z titulu odstupného, lze příslušenství požadovat společně

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ruhswurmová.

s vymáhanou pohledávkou, neboť úroky z prodlení k ní přirůstají ode dne jejího vzniku do zaplacení. Postup správce je o to více zarážející, že v případě jiného pracovněprávního nároku věřitele, konkrétně věřiteli pohledávky z titulu zaplacení čisté mzdy za období od 1.10.2000 do 12.10.2000 ve výši 27 172,- Kč s příslušenstvím přiznané věřiteli na základě pravomocného rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 19 Cm 143/2003-399 ze dne 4.4.2013 byla tato pohledávka správcem bez výhrad uhrazena včetně úroků z prodlení ve výši 10 % p.a. z částky 27 172,- Kč ode dne 10.1.2001 do zaplacení.

6. Věřitel ve svých námitkách dále uvedl, že ačkoliv správci musí být od vydání rozsudku Nejvyššího soudu ČR č.j. 21 Cdo 735/2014-463 ze dne 29.1.2015 zřejmé, že věřitelovu pohledávku zcela nesprávně zařadil do kategorie pohledávek za podstatou podle ust. § 31 ZKV, správce nečinil v této věci ničeho. Nejvyšší soud ve zmíněném rozhodnutí přebral argumentaci Městského soudu v Praze v jeho rozsudku č.j. 19 Cm 143/2003-399 ze dne 4.4.2013, podle které na základě dohody o změně pracovního poměru ze dne 19.9.2000 byl pracovní poměr mezi věřitelem a úpadcem změněn tak, že věřitel nadále pracoval již jen jako poradce výkonného ředitele, tudíž jako běžný zaměstnanec, kdy do konce výpovědní lhůty vykonával na této pozici práci podle pokynů výkonného ředitele Ing. Petra Schürka, a to zejména inventarizaci majetku. Z uvedeného je nesporné, že věřitel ode dne 19.9.2000 již nebyl vedoucím zaměstnancem úpadce. Této skutečnosti by tak mělo odpovídat zařazení jeho pohledávky z titulu mzdy ve výši 268 272,- Kč s příslušenstvím mezi pohledávky zapodstatové. Správce v této věci žádnou nápravu dosud nezjednal, když věřitelovu pohledávku vedl jako pohledávku rozvrhovou a věřitele nesprávně zařadil do kategorie vedoucích zaměstnanců úpadce.

7. Věřitel proto navrhuje, aby konkursní soud vrátil správci konečnou zprávu ze dne 31.3.2020 zpět k dopracování s pokynem zahrnout do ní pravomocně přiznanou pohledávku věřitele představovanou úroky z prodlení ve výši 10 % p.a. z částky 368 056,- Kč od 10.1.2001 do 27.8.2009, dále pohledávku z titulu náhrady mzdy za období od 13.10.2000 do 31.1.12.2000 ve výši 268 272,- Kč s úroky z prodlení ve výši 10 % p.a. z této částky od 10.1.2001 do zaplacení, aby obě mohly být zaplacený z konkursní podstaty.

8. Věřitel k prokázání svých tvrzení založil do spisu rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13.5.2009 č.j. 19 Cm 143/2003-259, rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 15.9.2010 13 Cmo č.j. 214/2009-290 (věta první), usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 č.j. 73 EXE 5756/2012-15 ze dne 9.11.2012 ve znění opravného usnesení č.j. 73 EXE 5756/2012-23 ze dne 13.12.2012, rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 19 Cm 143/2003-399 ze dne 4.4.2013 a rozsudek Nejvyššího soudu ČR 21 Cdo 735/2014-463 ze dne 29.1.2015.

9. Správce konkursní podstaty (dále jen správce) ve svém vyjádření k námitkám proti konečné zprávě uvedl, že z obsahu námitek v čl. II se podává dílčí rekapitulace průběhu pravomocně skončeného soudního řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod č.j. 19 Cm 143/2003 se zaměřením na výrok a odůvodnění rozsudku Vrchního soudu v Praze č.j. 13 Cmo 214/2009-290 ze dne 15.9.2010 a dále rozsudku Nejvyššího soudu ČR zn. 21 Cdo 735/2014-463 ze dne 29.1.2015. S odkazem na námitkách uplatněnou značně nepřehlednou a zavádějící argumentaci věřitel navrhuje, aby konkursní soud vrátil správci zpět k dopracování konečnou zprávu s pokynem zahrnout do ní jednak pravomocně přiznanou pohledávku z titulu zaplacení 10% p.a. z částky 368 056,- Kč za období od 10.1.2001 do 27.8.2009 (sporný nárok) a dále pohledávku z titulu náhrady mzdy za období od 13.10.2000 do 31.12.2000 ve výši 268 272,- Kč s přísl. (promlčený nárok) k úhradě z prostředků konkursní podstaty úpadce.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ruhswurmová.

10. Podle správce ke zjevné nedůvodnosti požadavku věřitele zahrnout do konečné zprávy promlčený nárok se sluší pro stručnost odkázat na obsah pravomocných rozsudků, a to Městského soudu v Praze ze dne 13.5. 2009 č.j. 19 Cm 143/2003-259 (výrok III.) a Vrchního soudu v Praze ze dne 15.9. 2010 č.j. 13 Cmo 214/2009-290 (výrok I.), kterým byl žaloba věřitele zamítnuta z důvodu promlčení.

11. K požadavku věřitele zahrnout do konečné zprávy pravomocně přiznanou pohledávku z titulu zaplacení 10% p.a. z částky 368 056,- Kč za období od 10.1. 2001 do 27.8. 2009 (sporný nárok) správce uvedl, že z odůvodnění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 15.9. 2010 č.j. 13 Cmo 214/2009-290 (str. 6) jednoznačně vyplývá závazný právní názor odvolacího soudu, podle kterého povaha přiznaného sporného nároku neumožňuje jeho uspokojení z prostředků náležejících do konkursní podstaty úpadce, a to z důvodu vyloučení tohoto druhu z pohledávek z uspokojení v konkursu ve smyslu ust. § 33 odst. 1 písm. a) ZKV. Dále je třeba zdůraznit, že věřitel byl na zásadní skutečnosti, které brání uspokojení jeho pohledávky, upozorněn dopisem správce ze dne 16.11. 2010 č.j. SKP/155/2010 a dopisy právního zástupce správce Mgr. Luise Velázqueze ze dne 14.9. 2018 a 25.9. 2019. Dle správnost postupu správce lze také dokumentovat na závěrech ustálené soudní praxe, podle které pohledávky, jejichž uspokojení v konkursu zákon zapovídá, nelze v konkursu uspokojit ani tehdy, je-li taková pohledávka do konkursu přihlášená a není-li správcem popřena (rozsudek NS ČR ze dne 25.6. 2003 sp.zn. 29 Odo 565/2001 a ze dne 17.12. 2009 sp.zn. 29 Cdo 934/2009).

12. Správce k prokázání svých tvrzení založil do spisu tohoto soudu rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13.5. 2009 č.j. 19 Cm 143/2003-259 (výrok III.), rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 15.9. 2010 č.j. 214/2009-290 (věta první), soudní judikatura – výňatek rozsudku NS ČR ze dne 25.6. 2003 sp.zn. 29 Odo 565/2001 a rozsudku NS ČR ze dne 17.12. 2009 sp.zn. 29 Cdo 934/2009, dopis správce ze dne 16.11. 2010 č.j. SKP/155/2010 a dopisy právního zástupce správce Mgr. Luise Velázqueze ze dne 14.9. 2018 a 25.9. 2019.

13. Konkursní soud se zcela shodl se skutkovou a právní argumentací správce konkursní podstaty, pokud jde o posouzení a) promlčeného a b) sporného nároku věřitele č. 1307 v rámci podaných námitek proti konečné zprávě včetně prokázání jeho tvrzení a proto postupoval podle ust. § 29 odst. 3 ZKV a schválil konečnou zprávu o zpeněžování majetku z podstaty a vyúčtování odměny a výdajů správce, tak jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Praha 3. září 2020

JUDr. Jaroslav Suchý, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ruhswurmová.